

Lepší vrabec v hrsti než holub na střeše

Tomáš Herink 9.B

V malé nenápadné obci jménem Zdice na jihozápad od Prahy se nachází soukromá prosperující firmička na výrobu keramických květináčů. Podnik čítá jen patnáct zaměstnanců a pana vedoucího. Mezi nimi jsou i Petr a Lukáš – dvě postavy hrající v našem příběhu hlavní roli.

Petr si takhle večer brouzдал internetem a tu na něj vyskočí inzerát: „Prodám stavební pozemek v Králově Dvoře – 6000 m² za patnáct milionů Kč. Pokud máte zájem, volejte na níže uvedené telefonní číslo.“ „Králov Dvůr... to je... co by kamenem dohodil, a takové pěkné umístění. To by ta cena mohla být ještě vyšší,“ dumá Petr. Hned druhý den volal prodávajícímu, něco s ním prodiskutoval a do večera šedesát arů dočasného strniště změnilo majitele.

O dva měsíce později již Petr betonuje základovou desku nadrozměrného domu, na který si vzal nemalou půjčku, a Lukáš si v témže okamžiku smlouvá koupí čtyř a půl arového pozemku, tedy čtyři sta padesát metrů čtverečních, přímo ve Zdicích. Tato zástavbová plocha nemá tak praktické a luxusní umístění jako ta Petrova, ale díky tomu ji Lukáš pořídil za „pouhých“ sedm set padesát tisíc korun českých.

Další den bylo všem patnácti členům květníkárný ředitelem oznámeno: „Bohužel jsem nucen vám zredukovat platy, protože nyní o květináče není zájem a rozpočet firmy rychle klesá.“

Teď se Lukášovi hodilo, že si svůj pozemek koupil ze svých úspor a ponechal si byteček, ve kterém bydlel a zatím pořád bydlí. Petr je na tom hůř, mnohem hůř. Prodal totiž svůj krásný velký byt a nyní bydlí v pronajaté garsonce a k tomu si od banky musel půjčit kolem devíti milionů na svůj obří projekt. Příjmy mu sotva stačí na jídlo a nájem. Pozastavil výstavbu domu, nesplácí a úroky dramaticky rostou.

Petrova situace byla tak neúnosná, že nakonec musel rozestavěné velkoobydlí uprostřed prázdné planiny prodat. I tak však musel později bance nějaký ten stotisíček doplatit. Ovšem díky začínající jarní sezóně a propagaci pěstitelství poptávka po keramických květinových nádobách výrazně vzrostla. Po postupném vyprodávání přeplněného skladu mohl pan vedoucí svým zaměstnancům postupně zvyšovat platy na původní úroveň.

Lukášovi zbyl pěkný pozemek, na kterém po opětovném navýšení příjmu počal realizovat svůj dlouholetý sen malého, ale o to hezčího a promyšlenějšího domku se zahrádkou u lesa. Petrovi nezbylo nic než dluhy, které postupně splácí, a malinkatý pronajatý byteček s jednou místností.